

N:o 295.

Af Herr **J. F. Kjellson**: *Om underdånig framställning till Kongl. Maj:t dels om en undersökning rörande vissa ädlare bergverks undantagsförmåner och dels om silfverskattens och kopparräntans förvandling i en mera tidsenlig beskattning.*

Af Kommers-kollegii underdåniga berättelse till Kongl. Maj:t om bergshandteringen i riket, exempelvis taget för år 1866, finner man, att så kallad afrad erlägges af Sala silfververk med $\frac{1}{10}$:del af tillverkningen, att den för Löfås silfververk i Kopparbergs, och Guldsmedshytte i Örebro län utgör $\frac{1}{30}$:del, att Kafvelstorps silfververk i Örebro län då åtnjöt frihetsår, att för koppartillverkningen med undantag för slaggbrukskoppar utgöres afrad med $\frac{1}{30}$:del af tillverkningsbeloppet, samt att Sägmyre nickelverk utgör sin afrad med $\frac{1}{30}$:del och Klefva nickelverk med $\frac{1}{60}$:del af tillverkningen.

Kongl. Maj:ts nådiga Förordning af den 21 Juni 1831 stadgar, att afgiften till Kronan af de bruks- och bergverksanläggningar, som efter nämnda tid skattdäggas, af den klass, för hvilken årliga afgiften utgår med viss procent af tillverkningens belopp, skall bestämmas efter enahanda grund eller till hvar trettiondedel deraf, ehvad rudematerierna hemtas på frälse- eller krono- och kronoskatte-jord. Härefter har Rikets Ständer uti underdånig skrifvelse af den 6 Juni 1866 hos Kongl. Maj:t gjort framställning om upphörandet af dylik afrad.

Uti 6 § af 1867 års Bevillningstadga läses: »för all inkomst, vare sig af kapital eller arbete erlägges bevillning med en procent af behållna inkomstbeloppet», och vidare till inkomst och arbete räknas »all den inkomst, som erhålles af rörelse, yrke eller tjänst, såsom vinst af bergsbruk jemte dertill hörande verk, inrättningar och näringar» o. s. v.

Det ligger en i ögonen fallande orättvisa deruti, att bergsbruks-
idkaren, sedan han erlagt den åtagna bevillningen af en procent af behåll-
na inkomstbeloppet, det oaktadt skall under namn af afrad fränhända
sig en större eller mindre del af tillverkningen, för hvilken han redan
erlagt skatt efter stadga, beräknad efter den inkomst han deraf dragit,
och då i öfrigt Riksdagen såväl genom upphäfvandet af hammarskatten,
som genom eftergifvandet af tionde-tackjernet för hytta, som icke är
inom bergslag belägen, synbarligen erkänt obehörigheten af detta slags
natura-skatter å en inkomst, som är i penningar beskattad, och då der-
till genom Kongl. Maj:ts nådiga Förordning af den 20 September 1859
alla verk, som afse tillgodogörandet af mineraliets produkter, förklarats
vara att anse som fabriker, samt ökad bevillning kan ersätta i det när-
maste hvad Kronan skulle förlora genom borttagandet af produktions-
skatten, hvars utgående, afven då näringen drifves med förlust, är en
ytterligare orättvisa, så synes det vara på tiden, att de sista kvarstående
de spåren af denna föråldrade beskattning afskaffas.

På grund häraf vågar jag framställa, det Riksdagen ville hos
Kongl. Maj:t underdånigst begära, det Kongl. Maj:t täcktes besluta en
undersökning af hvilka undantagsförmåner dessa så kallade ädlare verk
äro i åtnjutande, samt silfverskattens och kopparräntans förvandling i
en tidsenligare beskattning, genom afradens borttagande, för att en
kommande Riksdag föreläggas.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Joh. Fr. Kjellson.